

opusdei.org

Nedeľa tretieho týždňa v pôstnom období (cyklus C)

Rozjímanie na nedeľu tretieho
týždňa v pôstnom období.
Navrhované témy sú: Boží štýl
je blízkosť; skúmať naše srdce;
pokora obrátenia.

23.03.2025

OD MOJŽIŠOVHO ÚTEKU z Egypta
uplynulo mnoho rokov. Vtedajší
faraón bol mŕtvy, ale situácia
Izraelitov sa nezlepšila. Písmo nám
hovorí, že „Izraeliti sa sťažovali na

otroctvo a volali. Ich výkriky z otroctva sa vzniesli k Bohu a Boh ich vypočul“ (Ex 2, 23-24). V tom čase „Mojžiš pásol stádo svojho svokra Jetra“ (Ex 3, 1). Bezcieľne putoval cudzou krajinou a hľadal pastviny, aby nakrmil cudzie stádo.

Jedného dňa narazil na horiaci krík, čo bol bežný jav v slnkom vyprahnutej krajine. Mojžiš videl horieť mnoho kríkov, ale žiadny nebol taký ako tento: „Videl, že trňový krík horí plameňom, ale nezhára“ (Ex 3, 2). Zaujatý sa priblíži, aby mohol kontemplovať tento „čudný jav“ (Ex 3, 3). Potom Boh prehovorí a Mojžišov život a dejiny ľudstva sa navždy zmenia. Boh opäť vstupuje do dejín. Rozhodol sa postaviť na jednu zo strán, vybral si ľud a zjavil mu svoje meno, pričom svoj osud zmieša s jeho osudom. Boh riskuje tým, že sa im priblíži.

Izraeliti sa budú musieť uchýliť k poézii a piesni, aby sa pokúsili vyjadriť tolko údivu: „Dobroreč Pánovi, duša moja, a celá moja duša jeho svätému menu. Dobrorečte Pánovi, duša moja, a nezabúdajte na jeho dobrodenia“ (Ž 102, 1-2). Začínajú objavovať „Boží štýl, ktorý je v podstate štýlom blízkosti. On sám dáva ľuďom túto svoju definíciu: „Povedz mi, ktorý národ má svojich bohov tak blízko k tebe ako ty ku mne?“ (porov. Dt 4, 7)[1]. „Ani vo chvíľach najväčšieho otrasov,“ povedal svätý Josemaría, „neprestaneš vidieť, že náš nebeský Otec je vždy blízko, veľmi blízko“[2].

„NECHCEM, BRATIA, aby ste nevedeli,“ píše svätý Pavol, „že všetci naši otcovia boli pod oblakom, všetci prešli cez more a všetci boli v oblaku a v mori pokrstení v Mojžišovi (...).

Ale vo väčšine z nich nemal Boh zaľúbenie, veď popadali na púšti“ (1 Kor 10, 1-5). A apoštol dodáva, že všetky tieto veci „boli napísané na výstrahu pre nás“, aby sme si boli vedomí toho, čo sa môže stať aj nám, ako novému Božiemu ľudu. Sám Ježiš Kristus, keď spomína niektorých, ktorí v tých dňoch zomreli krvavou smrťou, sa pýta: „Myslíte si, že títo Galilejčania boli väčší hriešnici ako ostatní Galilejčania, keď tak trpeli? Nie, hovorím vám, ale ak nebudete robiť pokánie, všetci podobne zahyniete“ (Lk 13, 2-3).

Ježišove jasné slová a varovanie svätého Pavla nám robia dobre, pretože v nás vyvolávajú reakciu, ktorá nie vždy prichádza spontánne. Niekedy, keď sa nám zdá, že sa veci nedaria, hľadáme príčiny, potrebujeme si stanoviť zodpovednosť. A ak sa nám podarí nájsť vinníka, dýcha sa nám ľahšie,

pretože potom si môžeme myslieť, že to s nami nemá nič spoločné.

Ježiš pri tejto a iných príležitostiach opravuje tento mylný názor svojich učeníkov. Povzbudzuje nás, aby sme takéto príležitosti využili na snahu o hlbšie osobné obrátenie namiesto toho, aby sme trávili čas a energiu hľadaním vinníkov. Obrátenie, ktoré znamená obrátiť svoj pohľad na Boha a prehodnotiť veci na základe jeho lásky k nám a k druhým. „Nesúďte“ (Mt 7, 1), hovorí nám Ježiš. A „nerepcite“ (1 Kor 10, 10), dodáva svätý Pavol. Keď totiž podľahneme tomuto negatívnemu pohľadu, môžeme sa dostať do pasce reptania. Ak sa uspokojíme s obviňovaním druhých alebo okolností, premárnime príležitosť preskúmať vlastné srdce, v ktorom je jediné zlo, ktoré môžeme skutočne utopiť prebytkom milosti.

„KTOSI MAL vo vinici zasadený figovník a prišiel hľadať na ňom ovocie, ale nenašiel“ (Lk 13, 6). Keď prestaneme hľadať problémy vonku, vtedy sa nám naša núdza stane zjavnou. Vtedy sme schopní lepšie rozpoznať Božiu štedrosť voči nám a to, že sa mu vlastne nemáme čím odvdáčiť. Vo vlastných očiach sa už nezdáme takí dobrí, ako keď sme sa porovnávali s inými: učíme sa byť pokorní.

Toto uvedomenie nás nezarmúti, ak budeme robiť to, čo nám hovorí Ježiš: upriamime svoj pohľad na Boha, ktorý je naším Otcom. Toto je dar obrátenia, o ktorý prosíme Pána najmä v pôstnom období, podporovaný pokáním, ktoré postupne formuje naše srdce. „Bože,“ modlíme sa spolu s celou Cirkvou, „prameň nekonečného milosrdenstva a nesmiernej dobroty, ty nás učíš, že pôst, modlitba a skutky kresťanskej lásky sú liekom proti

hriechu, láskavo zhliadni na vyznanie našej slabosti, a keď klesáme pod ťarchou previnení, pozdvihni nás svojou milosrdnou rukou“[3].

Takto zisťujeme, podobne ako vyvolený národ, že najväčším zázrakom, ktorý Boh koná, je jeho neuveriteľná blízkosť. „Sme v Ježišových rukách“[4], opakoval svätý Josemaría. A Ježiš nezúfa, ani jeho matka, Panna Mária, ktorú môžeme požiadať, aby obmäkčila naše srdcia, kedykoľvek to budeme potrebovať.

[1] František, *Príhovor*, 17-II-2022.

[2] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 240.

[3] Tretia pôstna nedeľa, Modlitba dňa.

[4] Svätý Josemaría, *Mientras nos hablaba en el camino*, s. 107.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/nedela-tretieho-tyzdna-v-
postnom-obdobi-cyklus-c/](https://opusdei.org/sk-sk/article/nedela-tretieho-tyzdna-v-postnom-obdobi-cyklus-c/) (26.03.2025)